Anul III, Nr. 50 — CENZURAT — 4 pagini 3 Lei — Duminecă, 24 Octombrie 1937

ROMÂNIA CREŞTINĂ

Tribună naţionalistă scrisă cu duh legionar

Director: SERGIU FLORESCU

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Chişinău, strada Cuza Vodă Nr. 22. Telefon Nr. 53.

APARE SĂPTĂMÂNAL — Cont. Cec. 50. 105

ABONAMENTE: Pe un an ... Pentru instituţii şi sprijinitori ... 200 lei; Pentru străinătate ... 2000 "

Tinereţea faptei

Se sbuciumă viaţa politică a ţării noastre dela războiu încoace necontenit. Se destramă aşezări robuste şi se înlocuesc cu întocmiri firave cari nu au a doua zi. Se răsioarnă guverne incapabile şi se aşează în locul lor altele şi mai incapabile. Nimeni nu mai ştie de unde vine şi nimeni nu mai ştie unde are să ajungă. E o învălmăşeală din care nu se mai pricepe nimic pentru mai binele mulţimii. Pentru ce toate acestea?

Pentrucă dela războiu încoace nimeni din cei destinaţi să fie la cârma ţării, partide politice sau „technicieni", nu-şi pleacă urechea să asculte geamătul ţării şi ochiul să vadă nevoile acolo unde se află.

Pentrucă în afară de treburile sale, ale familiei sale şi ale protejaţilor dimprejur, nici un om politic, din orice partid ar fi el, nu mai gândeşte la treburile obşteşti. Dincolo de interesele particulare, nu se mai gândeşte nimic pentru interesele celor mulţi şi însetaţi de dreptate.

† Vasile Marin

Pleava politicianistă, odată ajunsă la putere, se aşează pe ţară. Şi pentru aceasta nu cruţă nimic: corupe justiţia, terfeleşte armata, ticăloşeşte administraţia, înjoseşte biserica, degradează şcoala. Nimeni şi nimic nu rămâne neatins de noroiul politicianist. Astfel încât s'a ajuns ca la cinsprezece ani dela încheerea războiului, printr'o pace victorioasă pentru noi, să ne găsim, din pricina politicii de partid, în urma tuturor ţărilor din lume.

Ţărănimea, înşelată pe rând de partide cari îi promiteau marea cu sarea, dela averescani la naţional-ţărănişti, a fost adusă în sapă de lemn; negustorii şi funcţionarii dela oraşe, sprijinitori ai partidului liberal, au devenit, din pricina politicii acelui partid, muritori de foame; cărturarii, purtaţi încoace şi 'n colo prin toate partidele, ca frunzele de vânt, au ajuns să trăiască de pe o zi pe alta. Ca o pecingine răul a cuprins trupul ţării întregi şi dela Lugoj la Bazargic, dela Giurgiu la Hotin, acelaş vaet se'nalţă de pretutindeni. In vremea aceasta cei cari au trecut ori se află la cârma ţării, trăiesc vieaţă de belşug, se'ntrec în desfrâul luxului şi-şi pregătesc pentru vremuri grele, din banii [illegible] cu toba [illegible] comori la băncile din străinătate.

Impotriva tuturor partidelor cari au măcinat la moara lor atâta amar de vreme rodul muncii naţionale, împotriva acelora cari s'au alăturat operei de jaf organizată de partide, împotriva duhului rău care bântue în această ţară, se ridică azi ca un singur val tinereţea curată şi nepătată, tinereţea muncii şi a cinstei, tinereţea dreptăţii şi a faptei.

Se ridică tinereţea care şi-a jurat că în afară de binele ţării, nu mai cunoaşte alt interes; tinereţea care s'a legat să nu odihnească până nu va face curăţenie deplină în vatra ţării; tinereţea care va înfrunta şi moartea pentru împlinirea celor ce şi-a promis să împlinească.

Ea pune fapta înaintea vorbei; ea cere mai întâiu împlinirea datoriei şi apoi răsplata; iar în locul lozincei politicei de partid care practică «totul pentru tine, nimic pentru ţară», ea aşează deviza „totul pentru ţară, nimic pentru tine".

Duşmănită de corbii partidelor politice, organizaţia „Gărzii de Fier" compusă numai din oameni tineri, pregătiţi şi curajoşi, vine înaintea ţării întregi şi spune:

„Fraţi de pretutindeni! Vreme îndelungată, partidele politice şi complicii lor, v'au înşelat credinţa, v'au irosit munca voastră aspră şi v'au cotropit vieaţa. Ani de zile, oamenii partidelor au jucat hora desfrâului şi-a necinstei pe spinarea voastră. Toţi acei cari au lins pragurile caselor voastre cerşindu-vă în alegeri voturile, v'au scuipat în faţă când aţi cerut dreptate; toţi cei pe cari i aţi trimes prin votul vostru liber să ţină cârma ţării, v'au prădat şi batjocorit.

Nădejdea mântuirii voastre şi a naţiei întregi, nu se mai poate îndrepta într'acolo. Dacă v'a mai rămas glas de strigat dreptate; dacă v'a mai rămas un pic de vlagă în bărbăţia braţului vostru; şi dacă mai pâlpâe încă în candela sufletului vostru o cât de slabă luminiţă de credinţă, veniţi cu noi.

Aşezaţi în primele rânduri, netemători de nimeni şi de nimic, vom dărâma lumea cea veche şi vom aşeza ţara pe temelia Statului legionar.

Aşa după cum soarele primăverii sparge şi goneşte norii cei negri ai iernii, desţeleneşte pământul şi învie rodul, tot astfel tinereţea organizată de noi, va purta facla Invierii neamului pe tot cuprinsul ţării, va preface în scrum putregaiul politicianist, şi va trage brazdă nouă în ogorul strămoşesc, aruncând sămânţa cea bună care să dea rod însutit.

Veniţi alături de aceia cari au înscris cu sângele credinţei pe drapelul lor „Fapta".

† Vasile Marin

(Din „Crez de generaţie", reprodus după rev. „Invierea", Aprilie 1933).

La înmormântarea Generalului: Crucea vie

A MURIT GENERALUL!

S'a stins încet, aşa cum apune ultima licărire a unei lumânări, ce-şi arde cele din urmă picături de ceară. Aproape cinci luni de luptă cu moartea. In scrisoarea adresată copiilor lui dragi, legionarilor din toată ţara, a lăsat cuvinte din adânc de suflet: «*Mă lupt cu moartea şi voiu învinge. Imi trebueşte linişte multă, multă... Las pe Clime în locul meu. Să vă pregătiţi de luptă şi să aveţi încredere în Căpitan*».

S'a luptat, dar n'a mai învins, cel care nu a fost învins niciodată, iar liniştea multă, o veşnicie de linişte, a venit.

A plecat încununat de cele mai mari daruri. Exemplu de viaţă cinstită, onoare, disciplină, ordine, bun cu cei nevoiaşi şi ajutător, iar mai presus de toate, viteaz.

Totdeauna în frunte la datorie şi neobosit până la moarte. A plecat, luând cu el un singur regret: «*Mor şi nu am să-i văd învingând. Să văd victoria legionară!*» El, care a luat parte la multe victorii, conducător îndrăzneţ în războiul de întregire al neamului, viteaz fără seamăn, vede cu ochii visul împlinit. România Mare se angajează din nou în luptă pentru România nouă. România cinstei şi a dreptăţii şi moare luptând.

Aspru şi neertător cu cei răi, cu cei ce nu dădeau semne de îndreptare. Aspru cu el însuşi, pentru a fi corect.

— «*Să-mi scoateţi stomacul. Nu merită să fie înmormântat cu mine. S'a purtat rău. M'a chinuit o parte din viaţa mea.*»

Eu am simţit aproape trei ani, cât am lucrat împreună cu el, asprimea lui, când nu am fost corect, iar când mi-am recunoscut greşalele şi am dat probe de îndreptare, am fost copleşit de o nţărmurită dragoste părintească, dragoste care împreună cu multe alte lucruri bune ce am învăţat dela el, nu numai că nu voiu uita niciodată, dar vor trece ca daruri copiilor mei, nepoţilor... spre neuitare veşnică.

Moartea ne-a însângerat sufletele şi ne-a lăcrămat ochii la toată suflarea legionară. Celor mai dragi, poate, li s'a arătat în vis momentul când sufletul descătuşat a început să plutească spre înălţimile cerului. Eu te-am văzut Generale, în noaptea în care ţi-ai dat sfârşitul.

Să fi fost la aceiaşi oră, când sufletul ţi-a sburat la ceruri? Nu ştiu! Atât numai, că vestea morţii mi-a trimis-o.

«De pe coasma unui deal spre munţii Coţi, o ceată de călăreţi se prăvale năprasnic în goana nebună a văilor, pe valea râului Topolog. Eram printre ei. Toţi îmbrăcaţi în

verde. Am ajuns într'un sat în dangătul de jale al clopotelor. Armate verzi ne deschid calea; — «Faceţi loc! faceţi loc!» Dela înălţimea calului cât vedeai cu ochii, şiruri nesfârşite de legionari şi mulţime multă, multă... Toată Ţara! Ordine şi linişte.

Pe un covor de iarbă văd mort pe bătrânul preot din satul meu, părintele meu sufletesc. Mă şterg la ochi să văd mai bine. Barba albă, trupul acoperit cu flori. Purta haine strălucitoare, din fireturi. Lumea se apropie, sărută cu sfinţenie icoana de pe piept şi marginea veşmântului. Dar nu e preotul! E generalul Cantacuzino! Mă apropii şi sărut poala hainei. In dreapta şi în stânga Stele Ciumetti şi Virgil Teodorescu şi alţi mulţi morţi, toţi morţii legionari culcaţi pe covorul verde. La patru metri înapoi, drept, nemişcat, Căpitanul priveşte mulţimile verzi. Deodată corul începe să cânte: «Să faci Căpitane o ţară ca soarele sfânt de pe cer» şi din înălţimi se coboară doi purtători de spadă îmbrăcaţi în alb. Se aşează lângă umerii generalului. Doi soli ai războiului pentru Hristos: Moţa şi Marin! La viteji coboară sufletele vitejilor, în întâmpinarea lor. Sunt mari, sunt mândri. Generalul ridică ostăşeşte capul şi rezemat pe coate, deschide ochi mari, strigând să fie auzit de toată suflarea: „*La luptă băieţi!*" Moţa, Marin în mijloc cu generalul iau pornit în sus. După ei toţi legionarii morţi. Plutesc spre înălţimi pe deasupra noastră... jos zăngănit de săbii, de arme, cântec războinic, sosesc noi trupe şi glasul Căpitanului răsună tăios: «*Indepliniţi porunca!*» şi ne-am pornit valvârtej la luptă, la cucerire, la victorie.

Visul e realitate. Noi sărutăm pentru ultima dată mândre rămăşiţe pământeşti, iar în ceruri se formează o nouă Legiune cu erarhia ei. Salutul drepţilor se bucură de faptele noastre bune. Victoria legionară, iată fapta cea mai bună. Şi dacă ei au plecat cu regretul de a nu o fi văzut, suntem datori să ascultăm porunca lor şi să le dăm această bucurie.

Bătrâne General! Noi vom lupta! Nu vom precupeţi nimic din viaţa noastră. Oricâţi vom pieri, nu ne vom lăsa, până nu Vă vom îndeplini dorinţa, dar, fă Doamne, ca în îndeplinirea datoriei noastre să avem parte de moarte vitejească. Vrem să murim luptând, iar acolo în ceruri să fim duşi lângă ai noştri şi să le putem spune:

«*Moţa, Marin, Tată Bătrân şi toţi ai noştri! Ne-am făcut şi noi datoria cum am putut. Am venit să ne odihnim, lăsaţi-ne lângă voi*»...

Pr. Ion Dumitrescu-Borşa

GHEORGHE CLIME

Precum se ştie, după ce Generalul GHEORGHE CANTACUZINO-GRANICERUL a căzut învins în lupta cu Moartea, STATUL-MAJOR al mişcării legionare, întrunit în şedinţă solemnă, a încredinţat şefia partidului „Totul pentru Ţară", — ramura politică a Legiunii — d-lui inginer GHEORGHE CLIME, Comandant al Bunei Vestiri.

Cel mai indicat LEGIONAR pentru a ocupa locul GRANICERULUI EROU.

Să încerc a-i face portretul? Socotesc, inutil. Pentrucă noul şef al partidului Legiunii este atât de bine cunoscut şi iubit în lumea legionară — restul lumii nu mă interesează — încât nu are nevoe să fie prezentat.

Ing. Gh. Clime

S'a prezentat singur, prin fapte, în timpul celor 15 ani de luptă în tranşeele naţionalismului creator şi eroic, alături de Căpitan.

Este, doar, unul dintre primii stegari ai Căpitanului.

Apoi, cine nu se descoperă în faţa acestui OM plin de energie care, în timpul războiului de întregire a luptat cu vitejie, aşa cum puţini au luptat, având gradul de Căpitan de geniu, iar mai târziu, cu gradul de soldat, a luptat eroic în Spania naţionalistă — alături de *Ionel Moţa* şi *Vasile Marin* — în armata generalismului *Franco* contra bolşevicilor *cari trăgeau cu mitraliera în Dumnezeu?*

Gheorghe Clime este, deci, un mare luptător. Un luptător fanatic.

Aceasta rezultă din toate manifestările sale de până acum. Se constată de altfel şi din cuvântarea — scurtă ca a lui Avram Iancu — ce a ţinut-o cu prilejul investirii sale cu funcţiunea de şef al partidului „Totul pentru Ţară", când a spus: „*Rog pe Dumnezeu să mă învrednicească să lupt şi să mor pentru Căpitan şi Legiune. Trăiască Legiunea şi Căpitanul*".

Aşa cuvintează adevăraţii luptători!

Dar Gheorghe Clime mai are o mare calitate: după Căpitan, este cel mai desăvârşit organizator — legionar.

Acesta este Gheorghe Clime.

Spun aceste indiscutabile adevăruri pentru acela ce încă nu l'au cunoscut de aproape pe *Gheorghe Clime*. Pentru tinerii şi noui aderenţi ai mişcării legionare.

SERGIU FLORESCU

Trăiască Legiunea şi Căpitanul!

O schelă—apoteoză

Când a plecat pentru cea din urmă dată de acasă, dus pe braţe de legionari, generalul Cantacuzino a trecut sub umbra schelei dela clădirea măreaţă a legionarilor. La biserica Mihai Vodă, în plină reparaţie, corpul său a fost aşezat sub imensa schelă interioară care urcă până la vârful turlei.

In ziua înmormântării priveam la tabloul acesta fără pereche — şi pentru ochiu direct inestetic — al unui catafalc aşezat sub un mausoleu grotesc de stâlpi şi scânduri. Dar în loc ca această neobişnuită imagine să mă întristeze, ea mi-a apărut ca un semn al Cerului care fixează în chip simbolic poziţia în istorie a generalului Cantacuzino în clipa despărţirii sale de lume.

Generalul Grănicer a lăsat după el un lucru isprăvit şi definitiv: este *România în graniţele ei noui*. Dar a lăsat şi un altul în ascensiune şi în devenire: *Statul Legionar*. Statul Legionar este în construcţie. I s'au pus temeliile şi i s'a ridicat schelăria; înaltă, solidă, îndrăzneaţă, indestructibilă.

Generalul Cantacuzino a murit în sgomotele de ciocan ale unui şantier şi a fost prohodit sub o schelă.

Aceasta este apoteoza lui.

MIHAIL MANOILESCU

(Din „Buna Vestire")

Uneltiri criminale

de TRAIAN BRĂILEANU

II.

Aşa vestesc ziarele: Jidanii au adunat şi mai adună bani pentru a zdrobi curentul naţionalist. Mercenari plătiţi de finanţa jidovească atacă pe toţi oamenii politici romîni cari au dat alarma primejdiei jidoveşti. Politiciani romîni iau apărarea jidovimii, lăudîndu-se că au făcut răsboiul şi sînt decoraţi cu cele mai înalte ordine militare, şi deci nu primesc lecţii de naţionalism dela nimeni ¹). Prostituate de neam nobil privesc cu dispreţ la femei de neam prost, dar virtuoase, harnice şi cu frica lui Dumnezeu. Ei bine, contesa prostituată poate cere loc de frunte *în ierarhia prostituatelor*, dar nu în ierarhia femeilor în general. Romînul de sînge, erou în războiu etc., vînzîndu-se jidanilor poate cere *între cei vînduţi* un loc de rangul întîi. Dar nicidecum nu se poate măsura şi pune alături nici de cel mai umil naţionalist, fie de neam cît de prost. Dimpotrivă, cu cît un Romîn e mai nobil, cu cît a fost mai erou, cu atît mai scîrboasă este trădarea sa, decăderea sa. Astfel contesa prostituată e mai prejos de orice tîrfă de rînd, deoarece educaţia, cultura ei, simţul ei de demnitate ar fi trebuit să o împiedice de a cădea în mocirlă. Dacă a căzut totuşi, înseamnă că a fost o fiinţă care merită tot dispreţul nostru. Aşa e şi cu „bunii Romîni" ce s'au pus în fruntea mişcărilor revoluţionare conduse de internaţionala jidovească.

Deci faima le-a servit numai pentru a se vinde mai scump, deoarece jidanii caută Romîni cu suprafaţă şi influenţă cari să le înlesnească cucerirea puterii şi cari să aibă curajul să atace pe oricine s'ar pune în calea cotropirii jidoveşti. Aşa s'a întîmplat că în rîndurile dintîiu ale trădătorilor cauzei naţionale găsim foşti militari, ofiţeri cari şi-au cîştigat merite în răsboiu. Aşa s'a întîmplat că a-tucurile împotriva Capului Bisericii noastre să pornească tot din rîndurile acestor mercenari.

Jidanii prin presa lor caută apoi să arate că antisemitismul e combătut în ţară la noi chiar de Romîni de sînge, eroi, mari scriitori, savanţi. Ei n'au decît să reproducă şi să comenteze cele ce scriu «bunii Romîni» şi marii patrioţi pentru a dovedi lumii că naţionaliştii nu sînt decît nişte huligani, nişte oameni invidioşi, răi, reacţionari etc. E seculara metodă iudaică: de a recruta între nejidani mercenari cari să dezbine în fraţii lor în folosul poporului ales".

Această metodă e aplicată la noi pe o scară întinsă şi dusă pînă la ultima perfecţiune, fiind adaptată condiţiunilor specifice din ţara noastră şi condiţiunilor politicei internaţionale. Pentru propaganda în ţară ei au organizat o presă filosemită şi filocomunistă „romînească", în frunte cu cele două ziare *Adevărul şi Dimineaţa*, în jurul cărora mişună o serie de foi mai mărunte. Pentru conducerea acestei prese a fost angajat «marele scriitor» romîn M. Sadoveanu. Aceste ziare «romîneşti» otrăvesc zi cu zi sufletele romîneşti, ţin autorităţile subt teroare, deoarece «ziariştii» jidani şi năimiţi de jidani cunosc toate tainele ministerelor şi ale funcţionarilor înalţi; ele controlează şi influenţează toate manifestările vieţii publice, bursa, literatura, artele, biserica, şcoala, armata, justiţia. Tot ce nu corespunde sau e împotriva intereselor jidoveşti, e aspru criticat, ironizat, terfelit, iar toate actele cari contribuesc la slăbirea naţiunii romîneşti, la destrămarea puterii Statului nostru sunt apărate şi lăudate.

Pe lîngă această presă jidovească scrisă în limba romînă, mai există însă o sumedenie de ziare şi foi scrise în limbile minorităţilor naţionale şi, pe deasupra, şi ziare scrise în limba franceză. Care este rostul şi menirea gazetelor *jidoveşti* scrise nemţeşte, ruseşte, ungureşti etc? Prin ele jidanii urmăresc două ţinte. Mai întîiu ei caută a ţinea trează duşmănia minorităţilor împotriva Statului romîn, prin exaltarea sentimentului naţional şi prin demonstrarea inferiorităţii culturii romîneşti faţă de cultura minorităţii respective. Toate faptele cari pot scădea prestigiul autorităţilor romîneşti sînt expuse pe larg şi în amănunte: fraude, abuzuri etc. Politicienii provinciali, avînd şi ei păcatele lor, ambiţiile lor şi interese electorale mai ales, caută şi ei să se pună bine cu această presă şi o susţin din «fondurile provinciale».

A doua ţintă urmărită prin această presă poliglotă este *informarea străinătăţii* şi legătura cu presa jidovească de pretutindeni, ştiut doar fiind că jidanii controlează prin presa lor politica din toate ţările din punct de vedere al intereselor jidoveşti. Aceste informaţii servesc însă şi interesele marei finanţe jidoveşti care îşi întemeiază puterea pe sprijinul acordat unor anumite partide politice susţinute şi subvenţionate fie direct sau indirect (prin diferite mari afaceri) de ban-

(Continuare în pag. 4-a)

¹) Răspunsul potrivit l-au primit aceşti eroi din partea d-lui Radu Gyr în „Porunca Vremii".

INDREPTAR JURIDIC pentru LEGIONARI

Fiecare legionar trebue să cunoască legea, pentru a ști cum să se poarte, să se miște, și se apere contra celor care o calcă.

Legile sunt făcute pentru toți și toți trebue să le respecte; și ministrul și procurorul și comisarul și primarul și orice jandarm și oricine. Să se știe că cine are menirea să păzească și să apere legea când o calcă el însuș, va fi mai aspru pedepsit.

Art. 137 cod penal: Nu se socotește ca infracțiune: faptul impus sau autorizat de lege, dacă este executat în condițiile ei; faptul care a fost săvârșit de organul competent în virtutea unui ordin de serviciu, dacă acel ordin este dat în formele legale, de autoritatea competintă și dacă nu are un caracter vădit ilegal.

Când executarea unui ordin de serviciu constitue o infracțiune, șeful sau superiorul care a dat ordinul, se pedepsește ca autor al acelei infracțiuni împreună cu acela care a executat ordinul.

ARESTARILE

Art. 11 din Constituție: Libertatea individuală este garantată. Nimeni nu poate fi deținut sau arestat, decât în puterea unui mandat judecătoresc motivat, care trebue să fie comunicat în momentul arestării sau cel mai târziu în 24 de ore după reținere sau arestare.

Art. 254 codul penal: Mandatul trebue să fie emis de judecătorul de instrucție, de ministerul public sau de instanțele judecătorești în cazul când legea le dă acest drept, afară de dreptul de reținere pentru cercetări acordate ofițerilor de poliție judiciară în interesul primelor cercetări.

Art. 207, cod penal: Reținerea pentru cercetări nu poate dura mai mult de 24 de ore. Când cineva a fost reținut pentru cercetări mai mult de 24 de ore, ofițerul de poliție judiciară care l-a reținut se pedepsește cu închisoare corecțională dela 1-3 ani și interdicție corecțională dela 1-3 ani.

Art. 272 combinat cu 245 din codul penal: Funcționarul public care, urzurpând o atribuțiune, sau abuzând de puterea sa legală sau depășind limitele competinței sale, ori nesocotind sau violând formalitățile prescrise de lege, ori abătându-se în orice alt mod dela îndatoririle inerente funcțiunii sale, arestează, deține ori reține pe cineva sau ordonă să se facă aceasta, comite delictul de **arestare ilegală** și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 1-3 ani și interdicție corecțională dela 1-3 ani.

PERCHEZIȚII

Art. 11 din Constituție: Nimeni nu poate fi perchezițional, decât în cazurile și cu formele prevăzute de legi.

Art. 13 din Constituție: Domiciliul este neviolabil. Nici o vizitare a domiciliului nu se poate face decât de autoritățile competinte, în cazurile anume prevăzute de lege și potrivit formelor de ea prescrise.

Art. 247 procedura penală: Dacă inculpatul este deținut, orice percheziție la locuința sa se face în prezența sa sau unui împuternicit al său, sau, dacă nu este posibil, în prezența unui membru al familiei. Când percheziția se face de un ofițer de poliție judiciară care nu este magistrat, asistența a doi martori este obligatorie. Dacă inculpatul este liber, el este chemat să asiste la percheziție fără încunoștiințare prealabilă.

Art. 249 procedura penală: In afară de crimă sau delict, nici o percheziție nu se poate face dela ora 20 până la ora 6, în interiorul unei case, contra voinței celui care locuește, decât de judecătorul de instrucție în persoană.

Art. 499 codul penal: Funcționarul public care, depășind limitele competinței sale, sau abuzând de puterea sa, ori fără respectarea formalităților impuse de lege, se introduce sau rămâne în locuința unei persoane, sau în localul său de afaceri, în dependințele acestora, sau într'un loc împrejmuit în contra voinței aceluia care locuește acolo sau care are dreptul de a dispune de ele, comite delictul de violare de domiciliu și se pedepsește cu închisoare dela 6 luni la 2 ani. Dacă cu această ocazie se face și percheziție domiciliară sau alt act arbitrar, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 1-3 ani și amendă dela 2000-5000 lei. Tentativa se pedepsește.

Art. 40 din legea de organizare a jandarmeriei rurale: Actele care ar atinge sau restrânge libertatea individuală nu pot fi executate decât pe bază de **ordin scris**, ori care ar fi autoritatea dela care emană.

Art, 39 din legea de organizare a jandarmeriei rurale: La cererea părții vătămate, jandarmul este obligat a libera pe loc copie certificată de pe ordinul primit.

ELECTORALE

Art. 12 Legea electorală: Cetățenii români își vor exercita dreptul de vot pe baza cărților de alegător ce li-se vor libera conform listelor electorale.

Art. 24 Legea electorală: Orice cetățean poate reclama președintelui biroului electoral județean împotriva acelora cari sunt îndatorați a-i elibera cartea de alegător și care în mod intenționat refuză a i-o da.

Președintele primind plângerea, va ordona eliberarea cărții și cei îndatorați a o face sunt datori a se conforma.

Art. 120 Legea electorală: Manifestele și publicațiunile electorale care nu conțin instigațiuni contra ordinei și siguranței statului sau calomnii, nu se pot împiedica de a se afișa pe străzi și în piețele publice. Cei care intenționat le vor distruge, se vor pedepsi cu amendă dela 500-2000 lei.

Art. 232 cod penal: Acela care prin violență sau amenințare, împiedecă pe un cetățean să-și exercite drepturile sale politice sau cetățenești, se pedepsește cu detențiune simplă dela 3 luni la un an și interdicție corecțională dela 1-2 ani.

Art. 235 codul penal: Acela care prin orice mijloace, împiedică exercițiul liber al dreptului electoral sau care falsifică în mod esențial lucrările sau actele de preparare ori executare ale operațiunilor electorale sau de constatare a rezultatului acestuia, comite delictul de fraudă electorală și se pedepsește cu închisoarea corecțională dela 1-3 luni. Dacă faptul comis de o persoană însărcinată de a conduce, supraveghea sau asista la operațiunea electorală, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 6 luni la 2 ani și interdicție corecțională dela 1-3 ani. Acțiunea penală, dacă nu a fost pusă în mișcare de partea vătămată sau de ministerul public, va putea fi pusă în mișcare și susținută de un număr de 20 alegători.

REFUZ DE SERVICIU

Art. 243 cod penal: Funcționarul public care, pe nedrept, refuză, omite sau întârzie în îndeplinirea unui act, la care este obligat în virtutea funcțiunii sale sau serviciului său, comite delictul de refuz de serviciu datorit legalmente și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la un an și amendă dela 2000-5000 lei.

ABUZ DE PUTERE

Art. 245 cod penal: Funcționarul public care, uzurpând o atribuțiune, sau abuzând de puterea sa legală, sau depășind limitele competinței sale, ori nesocotind sau violând formalitățile prescrise de lege, ori abătându-se în orice alt mod dela îndatoririle inerente funcțiunii sale, săvârșește un act pe care legea nu-l consideră infracțiune, în scopul de a procura cuiva pe nedrept, vreun folos, sau de a-i cauza o pagubire de orice fel, comite delictul de abuz de putere și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani și interdicție corecțională dela 1-3 ani. Aceeași pedeapsă se aplică și atunci când faptul se săvârșește în scopul de a constrânge pe nedrept o persoană să facă, să omită sau să sufere ceva. Tentativa se pedepsește.

ABUZ DE AUTORITATE

Art. 246 cod penal: Funcționarul public care fără just motiv, face uz de forța armată, întrucât acest fapt nu ar constitui o infracțiune mai gravă sau în urma lui nu s'ar fi produs o infracțiune mai gravă, comite delictul de abuz de autoritate și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 1-3 ani și interdicție corecțională dela 1-3 ani.

PURTARE ABUZIVA

Art. 248 cod penal: Funcționarul public care, în exercițiul funcțiunii sale, adresează unei persoane injurii sau întrebuințează față de ea violența, întrucât faptul nu ar constitui o infracțiune mai gravă, comite delictul de purtare abuzivă și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 1-3 luni.

VIOLARE DE SECRETE

Art. 502 cod penal: Acela care sustrage sau suprimă o corespondență închisă sau deschisă sau orice alt înscris închis, care nu sunt adresate lui, comite delictul de sustragere a corespondenței și se pedepsește cu închisoare corecțională dela una lună la un an, iar când divulgă conținutul spre a-și procura un folos material sau cauzându-i altuia un prejudiciu material sau moral, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 1-3 ani și amendă dela 2000-3000 lei.

Art. 503, cod penal: Acela care în mod fraudulos obține sau întrebuințează o comunicare telegrafică sau convorbire telefonică, comite delictul de interceptare frauduloasă a comunicării telegrafice sau telefonice și se pedepsește cu închisoarea corecțională dela 1-5 luni.

Când infractorul divulgă comunicarea telegrafică sau telefonică spre a-și procura un folos material sau cauzează altuia un prejudiciu moral sau material, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 6 luni la 2 ani.

Art. 504, cod penal: Când delictul de mai sus se comite de funcționarii publici, pedeapsa este sporită cu un plus până la 2 ani.

Deci:

Funcționarul public face sau ceeace îi ordonă legea sau ceeace îi ordonă superiorul său. Când el execută un ordin pe care i-l dă legea, acel ordin trebue să fie executat în condițiile legii, cu formalitățile pe care ea le cere, iar când el execută un ordin de serviciu dat de un superior al său, acel ordin trebue să fi fost dat în formele pe care le prevede legea, să fi fost date de un superior care area dreptul să-l dea și să nu fie contrar legii; iar cel ce primește acest ordin trebue să aibă dreptul a-l executa.

Dacă în baza unui ordin de serviciu, inferiorul comite o crimă sau un delict, se pedepsește atât el cât și superiorul care a dat acel ordin.

* * *

Libertatea individuală este garantată de Constituție. Orice act care ar atinge această libertate nu poate să fie executat decât pe baza de **ordin scris**, oricare ar fi autoritatea care ar da acest ordin. Când un jandarm execută un ordin care privește libertatea unui om (arestare, percheziție domiciliară,) dacă acel om cere, jandarmul este obligat să-i elibereze pe loc copie certificată de pe ordinul ce execută.

* * *

Constituția țării prevede ca nimeni să nu fie arestat decât pe baza unui mandat judecătoresc, iar acest mandat trebue să fie arătat celui arestat, chiar în momentul arestării sau cel mai târziu în 24 de ore după arestare. (conf. art. 11 din Constituție).

Codul penal cere ca mandatul de arestare să fie dat sau de judecătorul de instrucție sau de procuror, sau de o instanță judecătorească.

Legea dă dreptul ofițerilor de poliție judiciară (procuror, judecător de instrucție, judecător de ocol rural, comisar, șef de post) de a reține pentru cercetări pe cel învinuit, dar această reținere nu trebue să treacă peste 24 de ore, ofițerul de poliție judiciară care l-a reținut, va fi pedepsit conf. art. 207 cod penal.—

* * *

Când un funcționar public arestează sau ordonă să fie arestat cineva fără ca legea să-i fi dat dreptul de a face sau ordona, el, arestări, sau chiar când are acest drept, dacă arestează pe cineva după bunul său plac, fără a ține seamă de formalitățile pe care le cere legea, va fi pedepsit conf. art. 273 cod penal, pentru **arestare ilegală**. —

Deci când un agent al forței publice vine să te aresteze, întreabă-l în ce calitate o face și cere-i să-ți arate ordinul scris. —

* * *

Constituția spune că nimeni nu poate să fie percheziționat, decât în cazurile pe care le prevede legea și numai cu formele pe care ea le arată (art. 11 Constituție).

Domiciliul este inviolabil. — Nici o vizitare a domiciliului nu se poate face decât de autoritățile în drept, numai în cazurile arătate de lege și numai cu formalitățile pe care le cere legea.—Autoritățile careau dre t sunt: ofițerii de poliție judiciară (judecătorii de instrucție, procuror, judecător de ocol rural, comisar, șef de post) și nu pot să facă percheziții domiciliare decât cu autorizația scrisă a judecătorului de instrucție.—Dacă cel căruia i-se face această percheziție la domiciliu este arestat, percheziția la locuința sa nu se poate face decât fiind de față sau el, sau un om împuternicit de el, sau cel puțin un membru din familia sa. Când percheziția o face un comisar sau un șef de post, trebue să fie de față și doi martori. Dacă inculpatul este în libertate, trebue să fie chemat să asiste la percheziție. — (art. 208 procedura penală, art 247, 249 pr. pen.).

Perchezițiile domiciliare nu se pot face între orele 8 seara și 6 dimineața, decât în caz de crimă sau delict. Judecătorul de instrucție o poate face oricând. (art. 249 pr. pen.).

* * *

Când un funcționar public se introduce în locuința sau în curtea unei persoane, fără voia celui ce locuește acolo, abuzând de puterea sa și ne având nici o autorizație, va fi pedepsit conf. art. 499 c. p., pentru violarea de domiciliu. Iar dacă cu această ocazie a făcut și percheziție domiciliară, sau a insultat, ori a lovit pe cel ce locuește acolo va fi pedepsit și mai grav (art. 499 c. p.). —

* * *

Toți cetățenii români, înscriși în listele electorale, au dreptul să voteze. Orice legionar, care a împlinit 21 de ani, e dator să se înscrie în listele electorale.—

Dacă nu ți se dă cartea de alegător, reclamă imediat președintelui biroului electoral județean. —

* * *

Manifestele electorale pot fi afișate pe străzi și în piețele publice ori când, nu numai în timpul alegerilor.—

Ordonanțele prin care Prefecții de județe interzic aceasta, trebue să se știe de către toți legionarii, că sunt ilegale.—

Cine distruge afișele electorale va fi pedepsit conf. art. 120 din legea electorală. —

Cine împiedică pe un cetățean să voteze va fi pedepsit conf. art. 232 c. p.—

Nimeni nu are voie să voteze de mai multe ori. Cine votează de mai multe ori va fi pedepsit conf. art. 235 c. p. Dacă cei care asistă în interiorul unui local de vot (delegații) sau cei care conduc și supraveghează alegerile, falsifică rezultatele vor fi pedepsiți după art. 235 c. p. 20 de alegători vor putea reclama la Parchet. —

* * *

Dacă un legionar introduce o petiție la o autoritate, fie pentru a cere un certificat, fie pentru a cere facerea unei cercetări, și cei datori să rezolve petiția nu voiesc, sau întârzie rezolvarea, spre a-și arăta astfel ura contra noastră, legionarul trebuie să știe că acel funcționar public, de va fi reclamat, va fi pedepsit după art. 243 c. p. —

* * *

Autoritățile comit deseori abuzuri de putere mai ales față de legionari, fapte neîngăduite de lege și fără ca autoritățile ce le săvârșesc să aibă în puterea lor a le face, fie pentru a aduce un folos unui protejat al lor, fie pentru a aduce o pagubă unui legionar.—

Aceste abuzuri se pedepsesc conf. art. 245 c. p.— Legionarii nu trebue să se lase călcați în picioare.

* * *

Dacă un funcționar public, o autoritate (ex. prefectul de județ, sau un altul) face uz de forța armată, fără motiv [illegible] se pedepsește conf. art. 246 c. p.—

* * *

Funcționarul public trebue să se poarte frumos cu cel pe care e dator să-l servească.— Dacă, fiind în exercițiul funcțiunii sale, insultă sau lovește pe cei pe care trebue să-i servească, va fi pedepsit după art. 248 c. p. —

Secretul scrisorilor este garantat de Constituție.

Nimeni nu are voie să deschidă scrisorile închise ale altuia și nici să citească pe cele deschise, căci va fi pedepsit conf. art. 502 c. p.—

Se întâmplă ca secțiuni guvernamentale, sau autorități, să deschidă scrisorile, chiar recomandate, adresate legionarilor, invocând pentru aceasta cenzura și starea de asediu.—

Legionarii trebue să știe că acestea sunt curate abuzuri și că nici o lege din lume nu dă dreptul unui oarecare să deschidă scrisorile altuia sau să oprească ziarele și publicațiile ce vin legionarilor cu poșta, sau să asculte pe furiș și să vândă convorbirile telefonice ale legionarilor.—

Contenciosul Legionar Central

Un preot și două fapte

Pănășești-Lăpușna.— Prin luna Martie a. c., legionari din com. Pănășești jud. Lăpușna, sub comanda instr. leg. *Gr. Filip-Lupu*, au construit un pod peste râpa ce întretăia drumul principal ce duce din *Pănășești spre Căpriana*.

Terminându-se podul de construit, legionarii după un frumos obiceiu românesc și creștinesc, au cerut preotului *Ion Gobjilă*, parohul acestui sat, ca să binecuvinteze lucrarea executată din sinceritatea sufletului legionar și creștin.

Cu toată insistența legionarilor, Sf. Sa a refuzat categoric să oficieze sfeștania obicinuită.

A răspuns că întrucât acest pod a fost construit de legionari, Sf. Sa refuză să sfințiască lucrarea.

Podul a fost pus în circulație fără inaugurare, legionarii mulțumindu-se cel puțin, a-l stropi cu apă sfințită.

Podul poartă numele eroilor *„Moța și Marin"*.

Peste o lună de zile primăria com. Pănășești aprobă deschiderea unui debit de băuturi spirtoase în comună.

Se face licitația și la 5 Septembrie a. c., cârciuma din mijlocul satului trebuia să înceapă a funcționa. Era Duminică. Preotul fiind invitat să blagoslovească cârciuma, se silește să termine și Liturghia cât mai repede și imediat pleacă să sfințească locul de unde toate cele ale bisericei și credinței strămoșești, totdeauna vor fi batjocorite și înjurate.

Acolo așteptau desigur și reprezentanții primăriei, cari au aprobat ființarea acestui loc de imoralitate și desfrânare.

S'a oficiat sfeștania obicinuita cu apă sfințită, iar după aceia s'a încins o beție cu rachiu și vin, de nu se mai vedea om cu om.

Dei Vorba ceia: „Juste [illegible] popă".

Un preot și două fapte.

Fără comentarii.

Coresp.

Citiți „INSEMNARI DE PE FRONT" de Neculai Totu — Note din expediția legionară în Spania —

MIȘCREA LEGIONARA și MUNCITORIMEA

de Traian Herseni

IV.

Munca mai este socotită ca singurul izvor al veniturilor legionare. In statul legionar toată lumea în stare să muncească va trebui să muncească și să trăiască pe urma muncii proprii. Cinstea cea mai deplină în activitatea publică și în viața privată, va fi o cerință pe care un stat bazat pe avere n'o poate avea. In statul legionar, care nu se va înfăptui, decât în ziua în care se vor obține oameni corecți până la jertfă, nu vor fi tolerate nici furturile, nici fraudele, nici excrocheriile, nici traficul de influență și nici vreo altă cale necinstită de a câștiga avere. De aceea nu va fi nimeni lipsit, ca să nu aibă cu ce trăi, căci munca va fi nu numai un drept, ci și o datorie față de țară, încât toți vor fi chemați să lucreze, — dar nu va fi nimeni bogat, dincolo de putințele lui de a câștiga prin munca și meritele proprii. Prin aceasta vor scădea simțitor, pe lângă deosebirile morale și deosebirile materiale dintre clasele sociale. Intre un muncitor de fabrică și un înalt demnitar, nu va fi o prăpastie, ci o simplă deosebire de grad, născută din priceperea și munca mai mare a celor ajunși în fruntea noastră. Conducerea legionară practică de totdeauna sărăcia și chiar asceza, ca mari virtuți creștinești, iar legionarii fără nici o deosebire trăesc cu cât au, nu fac nici un lux, pe care să-l plătească apoi din munca altora. Această îngrădire la veniturile proprii se va impune în statul legionar tuturor fără nici o deosebire. De aceea nu va mai fi o rușine să n'ai avere, dimpotrivă va fi o rușine să ai avere despre care să nu poți da o socoteală cinstită. Nu va mai fi nimeni desconsiderat pentrucă e cinstit și nu se pricepe să se „învârtească", dimpotrivă statul însuși va disprețui și va urmări fără cruțare, pe toți jupuitorii, pe toți necinstiții, pe toate „lichelele". Mișcarea legionară crește în credința aceasta a frumuseților morale, ca nu va putea niciodată să facă nici cea mai mică concesie în privința corectitudinei, fără să-și sece însăși izvoarele de viață.

In sfârșit, mișcarea legionară dă muncii o însemnătate națională. Nu muncim ca să ne îmbogățim pe noi și cu atât mai puțin ca să îmbogățim pe alții, ci ca să ne îmbogățim și să ne înălțăm *neamul*. *Suntem o țară bogată dar cu nenumărați oameni săraci, din pricină că bogățiile țării se scurg în punga străinilor.* In statul legionar bogățiile țării vor fi ale statului, adică ale tuturor Românilor.

Din aceste bogății, după ce se va asigura fiecărui Român un traiu omenesc și o plată dreaptă după munca și meritele sale, se vor construi școli, căi de comunicație, teatre, spitale, ateliere sănătoase, fabrici (care să ne salveze de mărfurile scumpe ale străinătății), etc. — cu un cuvânt o nouă civilizație, a noastră a Românilor, după nevoile Românilor și la îndemâna tuturor Românilor. Pe calea aceasta se vor înfăptui în chip firesc și cererile muncitorești, înșirate mai înainte.

1. Munca va deveni o datorie pentru toți. Lucrările pe care le va întreprinde statul pe toate tărâmurile pentru punerea în valoare a bogățiilor naționale, ca să se clădească o țară demnă de un mare popor ca al nostru; încurajarea și protejarea producției românești etc., vor desființa șomajul și vor da din belșug de lucru, tuturor muncitorilor români. Dar chiar dacă se vor ivi și perioade mai grele, mișcarea legionară, consecventă cu credințele ei, nu poate admite ca greul să fie dus de o singură categorie de oameni. Intr'adevăr, în statul burghez, perioadele de prosperitate ridică foarte puțin nivelul de viață al muncitorilor, dar îmbogățesc fără măsură pe patroni; perioadele de criză economică dimpotrivă ating foarte puțin pe patroni, dar în schimb distrug cu desăvârșire păturile muncitorești. Muncitorii sau se mențin sau pierd, patronii sau câștigă sau se mențin. In statul legionar nedreptatea aceasta nu va mai putea dăinui. Și la bine și la rău națiunea trebue să apară întreagă, ca un singur om. Statul legionar se bazează pe iubire și pe jertfă, pe iubirea conducătorilor față de cei conduși, pe iubirea celor conduși față de conducători și pe jertfa tuturor laolaltă. Legionarii sunt toți camarazi între ei, sunt toți frați, pentrucă sunt toți fii aceluiaș neam și se închină toți în aceeași credință; de aceea cresc de pe acum în această *mare dragoste* și mare încredere unul față de altul, dragoste și încredere care vor însufleți mâine și statul legionar. Din *iubirea aceasta a tuturor față de toți*, va lua naștere marea solidaritate națională, care se va opune în toate împrejurările ca neamul românesc să mai fie desbinat și unii să tragă foloasele, iar alții să ducă greul.

2. *Dreptul la salariu*, nu va mai fi nici el o simplă dorință, ci o realitate dintre cele mai netăgăduite. Din clipa în care legionarismul nu admite sub nici o formă exploatarea omului prin om și socotește munca printre cele mai de seamă virtuți omenești, fiecare va primi plata întreagă a muncii sale. Mijloacele practice se vor stabili treptat. Nu e de nici un folos să se alcătuiască de pe acum un program amănunțit, pentrucă s'ar putea ca în răstimp să se ivească alte soluții mult mai potrivite. Mijloace de a se soluționa problema salariului se găsesc destule. De pildă, una din soluții ar fi participarea la beneficiu. Nu e drept ca într'o întreprindere care se desvoltă prin colaborarea tuturor, numai patronul sau întreprinzătorul să se bucure de câștig. Și-atunci s'ar putea impune ca beneficiul să fie împărțit între toți factorii de producție și deci să participe și muncitorii. Se pot încerca deasemenea cooperative muncitorești de producție, cu subvenție la început din partea statului. Mai mulți muncitori se constitue sub controlul statului în cooperative, împrumutând suma necesară întreprinderii, dela stat. Patronul este complet înlăturat. Din venituri se înapoiază suma împrumutată, iar după un timp muncitorii devin proprietari ai întreprinderii în care lucrează. Important nu este programul, căci acesta se impune dela sine, după necesitățile vremii. Important e *omul* chemat să *realizeze* programul, ca să nu dea greș din nepricepere sau nesocotință, să nu-l înlăture din rea voință și din mișelie. Omul acesta nou, dârz, corect, eroic, este tocmai ceea ce urmărește mișcarea legionară. Statul legionar va interveni fără cruțare ori de câte ori munca va fi exploatată, ori de câte ori se va face o nedreptate, dar nu pentrucă așa scrie în program, ci pentrucă așa cere credința legionară, *moralitatea* pentru care se străduește, *iubirea de oameni și de neam*, născută din jertfele mișcării și din idealurile ei de luptă.

3. *Dreptul la sănătate* se va realiza prin controlul riguros al statului și desființarea fără întârziere a tuturor întreprinderilor care nu respectă igiena. Organizarea unui serviciu nu numai medical, dar și de îmbunătățire și păstrare a sănătății este o idee la care mișcările naționaliste țin în chip deosebit. Nu e destul să se vindece bolnavii, și deci să se construiască spitale, sanatorii sau dispensarii medicale, ci trebue să se prevină boli[le], deci să se organizeze ateliere sănătoase, să se clădească locuințe și cantine ieftine și igienice pentru muncitori; să se reglementeze apoi căsătoriile ca să nu se mai propage bolile ereditare, care se vor transmite altfel din generație în generație, aducând o treptată decădere fizică și sufletească a națiunii. In statul legionar orice atac voit sau din neglijență la sănătatea unui Român va fi socotit o crimă împotriva națiunii.

(Va urma)

Citiți săptămânal „România Creștină" Cea mai răspândită foaie, scrisă cu duh legionar.

VIAŢA LEGIONARĂ
Credinţă, Luptă, Sacrificii

Legionarii în propagandă electorală

Legionarii în toată propaganda lor:

Vor fi cât mai ordonaţi.
Nu vor ataca pe nimeni.
Dacă se poate, nu vor răspunde la atacuri.
Vor parcurge satele în cea mai perfectă ordine, în grupuri, fără a merge în formaţiuni militare, adică în coloană de marş.
Nu vor ţine discursuri, ci şefii echipelor de propagandă, vor face cunoscut tuturor înfăptuirile legionare şi scopul luptei duse de Căpitan şi luptătorii săi.
Legionarii vor face cunoscut lumii româneşti, că nu de dragul puterii vom lua parte la alegeri, ci din dorinţa vie de a organiza un Stat cât mai puternic, cât mai respectat de străini, în care fiecare să aibă dreptul a duce o viaţa de om, demnă, de mare onoare şi de mare dreptate socială.

Argeşul îşi pleacă genunchii

Piteşti.—In ziua de 10 Octombrie, la orele 11 dim., toţi legionarii din Piteşti şi şefii de ... din judeţ, în frunte cu şeful judeţului şi Statul Major, au pornit în corpore la biserica Maica Precista (Broşteni), pentru a ridica o rugă lui Dumnezeu pentru sufletul cald şi ... al *Generalului erou Cantacuzino-Grănicerul*, care, cu pacea ce este pământesc în om, ne-a părăsit.

Serviciul religios a fost săvârşit de părintele paroh Popescu şi camarazii preoţi Rizea şi ... Răspunsurile au fost date de corul legionarilor şi de cântăreţii locali.

După serviciul religios, părintele paroh Popescu în câteva cuvinte pornite din sufletul său de păstor, a arătat ce gol lasă neamului acesta pierderea lui, care cu toată bătrâneţea lui a ştiut să se apropie de ceeace este mai tânăr şi mai curat în neamul acesta, de *mişcarea legionară*.

Pentru legionari, spunea sfinţia sa, el, eroul dela Coţi, era în acelaş timp *părinte, şef*, iar şi cel mai preţuit *camarad*.

Cred însă,—închee părintele Popescu,—că jertfa lui, ca orice jertfă îşi va arăta roadele cât mai curând, odată cu victoria ce se apropie.

Dupăce a luat sfârşit ruga, legionarii s'au adunat în şedinţă solemnă la sediu, unde camarad, avocat *D. Popa*, şeful judeţului, a arătat în câteva cuvinte, faptele de mare luptător pe câmpul de răsboi, cât şi ca legionar şi conducător al Partidului *„Totul pentru Ţară"*, a celui ce *este* generalul Cantacuzino-Grănicerul.

Pentru a împăca sufletul lui veşnic sbuciumat, veşnic treaz, veşnic tânăr, de totdeauna războinic, legionarii sunt datori ai păstra pururea aducerea aminte în clipele de cea mai cumplită bătălie legionară. Şedinţa s'a încheeat cu apelul celor căzuţi şi cu imnul, imnul lor de slavă.

La şedinţă au luat parte şi prietenii mişcării legionare, cari au adus frumoase buchete de flori pe care le-au depus pe sanctuarul dela sediu.

Coresp

UN SUFLET:
GENERALUL ZIZI CANTACUZINO-GRANICERUL

Pentru luptătorii marelui războiu, generalul Zizi Cantacuzino-Grănicerul a fost şi va rămâne un simbol al eroismului nostru.

Rare ori firea a reunit mai multe contraste într'o fiinţă atât de originală.

Era un aristocrat prin nume, prin ascendenţa ce urca până la voevozii-cărturari, dar mai ales prin dispreţul suveran pentru moarte.

Un adevărat animator, dar mai ales un şef în care trăia viu imperativul morţii pentru destinele supreme ale Patriei.

Aducea din trecutul îndepărtat al unor strămoşi iluştri, o vervă scânteetoare, care se prefăcea în trăznete de mânie pentru acei ce n'au fi bravat cu adevărată vrednicie moartea.

Cu câteva zile înainte de a cădea sub focul inamic pe defileul Oltului, fratele meu mai mare îmi scria dela Coţi, cu acel sentiment de încredere al ostaşului, pe care prezenţa continuă a morţii îl preface în religie — că **„generalul Cantacuzino-Grănicerul e spaima nemţilor"**.

Pornind din Căinenii-Argeşului, spre măgurile muntoase ale Coţilor şi Mormântului, pe acele locuri albite încă de acele „oase sfinte de eroi", cum le numea cu emoţie Generalul-Grănicer, la duioasa solemnitate depe creasta Susaiului-predelean, — localnicii vorbesc şi astăzi cu cea mai profundă cucernicie despre cei doi şefi neuitaţi: generalul David Pragorgescu şi Zizi Cantacuzino-Grănicerul.

In timpul atacurilor, generalul Cantacuzino-Grănicerul era un impetuos. Işi electriza mai întâi trupa, prin câteva cuvinte pătrunzătoare ca tăişul oţelului, în care imprecaţia părea accentul fondului de vibrantă emotivitate şi apoi ordona atacul cu răcnetul supremei porniri la jertfă, atac care electriza trupa pornind-o în iureş nebun, cu strigăte înspăimântătoare ce cutremurau linia frontului inamic.

In agomotul surd al baionetelor ce pătrundeau până la oase, generalul era totdeauna în primul rând, ţipând cu vocea-i puţin stridentă preferatu-i ordin: „Sfărâmă-i ţeasta neamţului".

Note de umor, sub care de fapt căuta să-şi ascundă duioşia reală, atenua totdeauna ferocitatea clipelor de paroxism ale luptei.

Tot ceea ce-i pornea din tonul metalic şi pătrunzător al ordinului era menit să pregătească doar elanul invincibil al trupei şi triumful final.

După izbânda de care şi-a legat numele pe toate câmpurile de luptă, trupa şi chiar inamicul căzut prizonier cunoşteau o inimă bravă de om, cu adânci puteri de înţelegere şi simţire pentru sufletul şi suferinţa omenească.

Comandantul devenea un simplu camarad, de o familiaritate desăvârşită, cultivând gluma cu aceiaş largheţă cu care împrăştiase moartea'n inamic şi entuziasmul în subalternii săi.

Vara trecută mă aflam internat în sanatoriul „Bucegi" dela Carpaţi, pentru a-mi reface trupul ruinat de război.

Cu toată oboseala lungului urcuş al muntelui, pentru pensionarul unui sanatoriu de tuberculoşi, m'am dus să îngenunchiu şi eu înaintea rămăşiţelor sacre ale eroilor, culese cu cea mai mişcătoare pietate de către tineretul legionar, pentru a le cinsti, imortalizându-le într'un impunător mausoleu, făcut cu propriile lor mâini pe culmea muntelui Susaiul, deasupra Predealului.

Când am ajuns, generalul Cantacuzino-Grănicerul vorbea nu mulţimii stăpânită de un fior mistic, ci „oaselor sfinte".

In felul sugestiv cum vorbea nu se adresa craniilor albite de soare, sau de fiarele pădurilor din ale căror hăţişuri nepătrunse legionarii le scoseseră la iveală, ci părea că vede înainte-i, întregi şi gata să pornească iar la luptă, pe eroii despre a căror jertfă măreaţă, mărturiseau doar osemintele lor spectrale.

Ii ascultam cuvântul inspirat şi cald ca sub povara unor dureroase mustrări, cuvânt ce era mai mult decât omagiul unui suflet mare, părând, de fapt, o sfântă şi pe deplin meritată binecuvântare a Cerului.

Atunci generalul, printr'o bruscă apostrofă, în acord cu pornirile-i sufleteşti, mi-a cerut smulgându-mă din extazul meu, ca unui „bătrân camarad", să vorbesc despre „camarazii" noştri.

Am făcut-o îndată ca o mulţumire pentru legionarii cari ştiuseră da neamului cel mai sublim învăţământ de felul cum trebue să-şi respecte eroii.

Şi aş face-o şi acum, pentru cel pornit pe drumul veşniciei, dacă aş putea avea cuvintele trebuitoare ca să cinstesc un suflet şi un eroism măreţ ca al său.

Mă mulţumesc să evoc deci, doar sufletul lui, care până în clipa sfârşitului, a fost o sfidare adusă morţii şi o glorificare continuă a energiilor nepieritoare ale neamului nostru, atunci când sunt pătrunse de adâncurile revelatoare ale credinţei şi de marea lor menire în viitor.

Gh. Lungulescu
(Din „Universul")

MONUMENTUL DELA BRANEŞTI-DAMBOVIŢA
in memoria eroilor dela Majadahonda

In ziua de 15 Aug. cor., Sfânta Maria, s'a sfinţit în comuna Brăneşti-Dâmboviţa, monumentul înfăţişat în clişeu, pentru veşnicirea memoriei martirilor crucii **Ion Moţa şi Vasile Marin** *căzuţi pe câmpul de luptă spaniol, la 13 Ianuarie.*

Lucrat din piatră masivă, monumentul acesta impune prin simplicitatea lui şi poartă următoarea inscripţie:

„Români, aduţi aminte de Eroii căzuţi pentru Neam şi Cruce la 13. I. 1937".

La sfinţire au luat parte 500 de legionari în front din două plăşi şi Garnizoana legionară Brăneşti, condusă de legionarul Ioan Ionescu.

Dela centru a participat Comandantul legionar Ion Victor Vojen.

Parastase pentru Generalul Cantacuzino
LA IAŞI

Iaşi.—Primul gând al legionarilor s'a îndreptat către Dumnezeu, când au auzit de moartea Generalului Erou. Cu toţii au mers la biserică şi s'au rugat Domnului din ceruri să primească sufletul Generalului în ceata batalionului de legionari morţi.

Sâmbătă, 9 Octombrie, ora 7 seara, s'a oficiat un parastas la biserica *Tălpălari*, pentru pomenirea sufletului *Generalului Cantacuzino*, eroul răsboiului de întregire al neamului şi luptei legionare. Serviciul religios a fost oficiat de părintele ..., iar răspunsurile au fost date de *corul legionarilor* condus de *Remus Ţincoca*.

In massa mare a studenţimii şi muncitorimii legionare, de prieteni şi simpatizanţi, am remarcat pe *d-na şi d-l Prof. Univ. C. Şumuleanu, d-l Prof. Univ. Găzdaru, d-l Com. al Bunei Vestiri Ilie Gârneaţă, d-l Com. Ventonic, d-l Com. Tudose, Vucu Martin*, Com. centr. stud. legionar etc. La sfârşit s'a cântat *Imnul legionarilor căzuţi*.

Deasemenea în zilele de 10, 11, şi 12 Octom., s'au oficiat slujbe religioase de părintele *Ţincoca* la biserica *Tălpălari* pentru pomenirea sufletului *Generalului Cantacuzino Grănicerul*.

Tiberiu Popa

Adunarea legionară din com. Giurgeşti

Baia.—Duminică 3 Octombrie a.c., a avut loc în comuna Giurgeşti, jud. Baia, întrunirea legionarilor din plasa Liteni, în frunte cu şeful judeţului Baia, legionar-avocat Ion Ţurcanu, şeful plăşii Liteni, învăţător Ion Enache şeful plăşii Boroaia, Ion Dulgheru şi Vasile Şeremet şeful plăşii Lespezi.

Legionarii din 14 cuiburi au venit la biserică, unde s'a oficiat un parastas pentru sufletele eroilor Ion Moţa şi Vasile Marin. A căutat să împiedice şi pe preoţi să facă slujba religioasă, ameninţându-i cu darea în judecată.

Desigur că nu s'a ţinut seamă de această îngustă neînţelegere a şefului de post şi s'a săvârşit o înălţătoare slujbă pentru sufletele mucenicilor I. Moţa şi V. Marin de către preoţii Grigoraş şi Pleşoianu.

După slujbă, legionarii în frunte cu preoţii, urmaţi de tot satul au mers la cimitir unde s'au rugat pentru sufletele eroilor neamului, apoi într'o tăcere de mormânt au cântat **„Imnul legionarilor căzuţi"**.

Din cimitir, legionarii au plecat la şeful de cuib, Gh. Roibu, unde într'o caldă camaraderie s'a servit fiecăruia câte o bucată de pâine şi un măr.

După masă, cu toţii au plecat în pădurea din apropiere şi în tăcerea adâncă şi impresionantă a pădurei de toamnă a răsunat apelul celor ce au căzut pentru Legiune, apoi cântecul **„Cu fruntea sus"**.

A luat cuvântul Camaradul Ion Enache, amintind despre începuturile de luptă legionară. Precizează necesitatea luptei şi înfăptuirea Statului Legionar.

Şeful judeţului continuă şedinţa, aducând la cunoştinţă ordinile dela Centru, dând instrucţiuni de organizare şi pregătirea campaniei electorale.

Recomandă tuturor legionarilor raporturi de bună vecinătate cu celelalte partide, atrăgând atenţia ca legionarii să stea veşnic cu faţa la duşman.

Spre seară şedinţa ia sfârşit prin cântece legionare, legământul de sfărmarea zidului de ură şi de mişelie ce împresoară ţara, apoi imnul celor ce au căzut pentru România Legionară. Intr'o emoţionantă atmosferă de mare credinţă, legionarii se despart, **„ducând şi mai departe crezul lor"**.

Coresp.

Semnul Biruinţii Legionare

AL PARTIDULUI
„Totul pentru Ţară"

Inmormântarea unei legionare la Iaşi

Iaşi.—Duminică 10 Oct. a.c., a avut loc înmormântarea camaradei *Ecaterina Macovei*, soţia Cdt. legionar *Macovei*, cdt. muncitorimei din Buhuşi.

Corpul neînsufleţit aşezat pe un car, frumos împodobit cu brad, era tras de patru boi. Legionarii au format un front.

Cortegiul a pornit dela biserica Barboi, către *cimitirul Eternitatea*, unde legionarii au dat ultimul salut camaradei lor şi au cântat *Imnul legionarilor căzuţi*.

Seara, a fost la d. Cdt. *Ventonic* un praznic tradiţional, la care au luat parte peste *50 de legionari*.

Inaugurarea căminului legionar
DELA PREDEAL

Duminică 17 crt., în prezenţa *Căpitanului* şi a unui grup de fruntaşi legionari, s'a inaugurat căminul legionar dela Predeal.

Noul cămin legionar este instalat în vila „Băro", situat într'o poziţie prielnică recreaţiei şi reconfortării fizice şi morale.

Căminul este destinat legionarilor suferinzi de piept, cari au nevoie de îngrijiri în timpul iernii.

Preţurile: 200, 100 şi 80 pe zi, în care se cuprinde *casa, masa şi asistenţa medicală*.

Orice informaţiuni se dau de către d. Ing. Horodniceanu la sediul Legiunii, str. Imprimeriei 3 Buc., sau direct la Predeal.

NUNTA LEGIONARA
din comuna Cuza-Vodă jud. Constanţa

Medgidia. — Duminică 3 Oct. 1937, a avut loc în comuna *„Cuza-Vodă"*, jud. Constanţa, nunta legionarului *Ion G. Constantin* cu *Ioana Necula*.

Nun a fost legionarul *Alexe P. Cristian* însoţit de camarazii *Ion P. Constantin* şeful cuibului „Cuza-Vodă" şi *Constantin S. Lupu*.

Dela biserică, nunta însoţită de cuibul *„Cuza-Vodă"* şi de cuibul *„Rarău"* din Medgidia, a venit la casa miresei în cântecul *„Ştefan Vodă al Moldovei"*.

Nunta, într'o atmosferă de camaraderie, impunătoare prin frumuseţea ei, a fost încheiată cu impunătorul *„Sfântă Tinereţea Legionară"*.

După aceia, nuntaşii veseli că au asistat la o nuntă camaraderească, în cântecul *„Horei Legionare"* au plecat pe la casele lor în cea mai perfectă ordine.

Coresp.

AVIZ

Cine trimite bani cu poşta este rugat a scrie adresa citeţ şi a face menţiune pe mandat pentru ce anume ne trimite suma.

Pentru depozitari

Domnii depozitari cari încă n'au achitat conturile pe Septembrie, riscă a se vedea publicaţi în ziar, la *„rubrica depozitarilor răi platnici"*.

Suntem hotărîţi să nu mai expediem ziarul acelor depozitari cari nu dau dovadă de corectitudine.

Vinde ziarele domnule depozitar şi le achită la timp, după ce ţi-ai oprit rabatul de 25%...

Aşa e cinstit!

Activitatea legionară la Pui

Baru-Mare. — Duminică, 3 Oct. c., şefii cuiburilor din sectorul Baru-Mare, au plecat cu căruţa cam. I. Berescu în direcţia Pui. Deşi pe o ploaie torenţială, legionarii, străbat cântând, comunele: Baru-Mare, Baru-Mic, Livadia de Câmp şi Pui.

S'au oprit apoi la biserica din comuna Galaţi, luând parte la sfânta liturghie. Au cinstit sf. biserică cu 100 lei.

Ploaia încetase şi legionarii, cu aceeaş încredere şi voe bună, şi-au continuat drumul. A avut apoi loc în comuna Ruşor şedinţa şefilor de cuib din plasa Pui, unde s'au comunicat toate instrucţiunile şi ordinele primite, la şedinţa şefilor de plasă, din 1 Oct. în Deva.

Apoi, s'a dat o masă comună. La întoarcere, au străbătut comunele, cu aceleaşi cântece, distribuind ziarele: *„România Creştină"*, *„Libertatea"* şi *„Braţul de Fier"* tuturor prietenilor şi simpatizanţilor, întâlniţi în calea lor.

S'au oprit mai mult timp la locuinţa celui mai vechi legionar, *Petru Dragomir*, în com. Galaţi şi în com. Livadia de Câmp, unde era adunată f. multă lume la horă. Cântecele, hotărîrea, atitudinea demnă şi elanul legionarilor, au strecurat în sufletul poporului multă încredere în biruinţa legionară şi destinul neamului românesc.

A APARUT
„Sânzana"
Director: C. Gane
— Interesantă foaie săptămânală, scrisă cu mult suflet românesc —
La această tribună colaborează multe pene legionare
REDACŢIA:
Bucureşti, str. Edgar Quinet 6
Ab-te: Pe un an 300 lei, pe 1/2 an 150 lei. De sprijin 1000 lei

La înmormântarea Generalului: Grupul studenţilor

La înmormântarea Generalului: Căpitanul, urmat de echipa neagră.

David și Goliat

Tâlmăciri creștine pentru tineretul legionar

INTRODUCERE

(Antisemitismul și Vechiul Testament)

Dragi camarazi!

Cred că vă amintiți de istoria biblică a tânărului *David* care a biruit pe *Goliat* „cel înalt de 6 coți și o palmă". E o istorie care ne-a plăcut mult în copilărie, când am învățat-o în clasele primare. Și ne mai place și acum, căci faptele de vitejie și curaj atrag și plac întotdeauna.

Dar mie îmi place istoria cu David și Goliat și pentru frumoasele îndemnuri ce putem culege din ea pentru lupta noastră de *legionari ai unui Hristos* viu în sufletele noastre, *și ai unei Românii noi*, renăscute prin dragostea lui Dumnezeu, prin lupta și jertfa Căpitanului și a legionarilor săi. In tinerețea lui David eu văd tinerețea noastră. In luptele lui cu vrăjmașii, și mai ales în lupta lui cu uriașul Goliat, eu văd luptele tinereții noastre împotriva păcatului și a puterilor întunericului, spre mântuirea noastră și a Patriei, spre biruința Crucii și a Legiunii. In armele lui David văd armele noastre, iar în biruințele lui văd biruințele tinerimii legionare. In sfârșit, în uriașul Goliat văd pe marele nostru dușman: diavolul dimpreună cu toate armatele lui de slujitori cari ne înconjoară și ne amenință viața noastră de creștini și de români. Iar dacă înfățișarea lui Goliat ne înspăimântă, biruința lui David ne mângâie și ne îndeamnă la luptă. Și am hotorît să vă tâlmăcesc istoria luptei tânărului David cu grosolanul Goliat, ca să arăt frumusețea unei lupte jertfelnice pentru Dumnezeu și neam, precum și măreția biruinței ce aduce o luptă sfântă, cum e și lupta legionarismului. Dar pentrucă legionarismul e și antisemit, și pentrucă unele antisemitismul merge prea departe n e g â n d chiar valoarea divină a Vechiului Testament, în care se cuprinde și istoria lui David și Goliat, cred necesar să lămuresc pe scurt că acest fel de antisemitism este greșit.

Mai întâi Vechiul Testament n'are nici-o vină că evreii sunt așa cum sunt. Vechiul Testament nu proclamă pe jidani *„popor ales"*, cum se cred ei, ci doar arată că poporul lui Israil *a fost ales* de Dumnezeu ca prin el să săvârșească o lucrare de mântuirea a lumii. Dar tot Vechiul Testament mai arată că poporul evreesc a fost cu totul nevrednic de misiunea divină încredințată lui și neascultător față de voia bunului Dumnezeu, care îi purtase de grije în mod cu totul minunat. Vechiul Testament nu ne arată un „popor ales" ci tocmai un popor netrebnic.

Așa că Vechiul Testament, citit cu atenție și judecat în întregime, departe de a patrona și ațâța firea blestemată a jidanilor, o desvelește și o osândește cu putere. A se vedea în privința asta cărțile Proorocilor. Ba mai mult, istoria „poporului ales", așa cum ne-o arată Vechiul Testament, e istoria unei grozave trădări și a unei scârboase dezertări: e istoria trădării față de bunătatea lui Dumnezeu, și e istoria dezertării dela cea mai sfântă misiune ce a fost încredințată de Dumnezeu unui popor.

Insă mai presus de toate, Vechiul ca și Noul Testament, e istoria revelației divine, e istoria de inspirație divină a lucrării lui Dumnezeu pentru mântuirea lumii. Numai privit în această lumină Vechiul Testament își capătă adevărata lui valoare. Altceva e *Talmudul* alcătuit de rabini după sufletul lor întunecat. Și e un sacrilegiu a coborî Vechiul Testament în cazanul diavolesc al Talmudului și Cahalului.

Nicolae Vonica-Pietroșani

De vorbă cu Corneliu Codreanu

III.

Reîmprospătând în mintea cetitorilor „titlul de mai sus" nu urmăresc de cât scopul inițial de a împinge pe acelaș plan de cucerire a pozițiilor românismului pe care o săvârșește și o desăvârșește legionarul, toate forțele națiunei Românești.

Problema *legionarului* cum o pune atât de strălucit părintele ei, *Căpitanul*, în cartea sa *„Pentru Legionari"*, dar și în realizările pe teren, cu taberele de muncă pentru folos obștesc, unde legionarul este un lucrător adâncit numai în Mesianismul lui de a fi folositor obștei românești și creștine cu orice chip—*chiar cu sacrificiul vieței lui* — cu strălucitul convoi de realizări românești țâșnind din acelaș forță de sacrificiu—este o problemă care sub unghiul intereselor permanente ale poporului Român, nu e o problemă de circumstanță—ci o problemă care desfundă și desțelenește toată amorțirea de acum, dă la o parte pânza judaicizată a democrației jefuitoare, pentru a restrânge asupra poporului lumina strălucitoare de trezire a conștiinței și demnității românești, de înviere a vigoarei latinității, a superbei rase care a dat și dă omenirii toată strălucirea geniului ce o insuflețește mereu.

Intre taraba negustorilor, Marxiștii, cari despart omenirea între jefuitori și jefuiți, se interpune în sânul poporului Român, legionarul lui Codreanu. Intre mârșavul politicianism aservit ocultismului masonic și a unui naționalism grefat pe interesele stingherite și ostracizate de acelaș ocultism, se interpune astăzi legionarul, curat și desăvârșit în năzuințele lui, așa cum geniul Căpitanului l'a creat. Intre adorațiunea „ignoranței" cultivată până la paroxism în toate exploziunile ei Neroniene, și între omnipotența și insolența democrației marxiste, vine acelaș legionar, icoană sfântă, care să-și ducă imaginea și mângâierea peste milioane de oameni furați, înșelați, torturați mereu de amăgirile hrubelor iudeo-masone.

Vine cu bagajul lui să tămăduiască rănile adâncite în trupul poporului Român, cu cea mai sublimă rezervă ce Dumnezeu a dat'o omului— sufletul său—părticică din sublima Imensitate.

Se cuvine dar să recunoaștem că poporul Român, pentru reînvierea lui, pentru cucerirea pozițiilor pierdute are nevoie de acest suflet, de această părticică din sublima Imensitate, de această imensă curățenie pe care legionarismul Căpitanului o dă mereu.

Deacela nu-i nevoie de programe care să le tipărești cu litere groase, să le afișezi la răspântii și să pui „heralzi" care să le strige.

Poporul Român în lupta lui homerică de desrobire de sub jugul ultimei lui desrobiri—robirea jidovească—nu are nevoie de cât de un suflet, însuflețit numai din puritatea Dumnezeirii, de acea eternă forță care guvernează omenirea peste corigențele rătăcitorului „Ahasverus", de sufletul care poartă într'adevăr dragoste de poporul în care se naște, se înbogățește și piere.

Naționalismul este formula veacului și a veacurilor ce vor veni. Dar pentru a-i da consistență și a-l feri de prea multe frământări, dar mai ales pentru a-l ridica pe un monument Cezarian și stăpânitor necontestat, se impune formula legionarului: *„Curățenie"*

O impune puritatea Creațiunii care desbrăcând pe om de cât mai multe impurități, caută să-l apropie cât mai mult de ea.

(Va urma)

Leon Bossie

Părintele nostru:

GENERAL GH. CANTACUZINO-GRANICERUL

Imi este nespus de greu să scriu despre acela care a fost și va rămâne *Părintele nostru spiritual*, icoana cea mai vie a tinereții legionare în continuă frământare, luptând și suferind în rând și mai mult ca ceilalți.

Eroul reintregirii naționale, viteazul dela Coți care s'a acoperit de răni și glorie a părăsit, atunci când nu mai era nevoie, tranșeele de luptă împotriva dușmanului extern pentru a coborî într'alte tranșee: tranșeele naționalismului constructiv.

Purtător al ordinului *Mihai Viteazul* și al *Legiunii de Onoare*, care se dau numai pentru fapte de arme extraordinare, *a intrat cu fruntea sus, senin și vitejește în cazematele Jilavei*, unde îl aruncaseră necunoștința vremelnicilor conducători ai Țării (cred că o placă comemorativă ar trebui pusă pe zidurile Jilavei, care să a m i n t e a s c ă generațiilor viitoare că un erou a pătimit pe nedrept zile și luni de prigoană pentru neamul său și ca o veșnică mustrare a prigonitorilor săi).

Era în vârstă de 64 de ani când a intrat în rândurile noastre, *a muncit, a suferit și s'a bucurat odată cu noi.*

Pentru El, *Căpitanul era copilul Lui, iar noi „băeții săi"*.

Ii era drag să fie mereu printre noi, să ne sfătuiască îndrumându-ne pe calea cea bună.

O glumă, o vorbă de duh a Sa era purtată pretutindeni, ducând voioșia și curajul.

Și încetul cu încetul, pe nesimțite «Domnul General», cum îi spuneam noi, a intrat pătrunzând adânc în sufletele noastre.

Nu-l vom uita niciodată pe acest bun Părinte al nostru; alăturea de Moța și Marin, icoana Lui o vom purta neștearsă în inimile și sufletele noastre.

Este un om care nu se poate uita și căruia tot Neamul Românesc îi va fi veșnic recunoscător pentru curajul și noblețea cu care a luptat și a suferit.

In fața mormântului său proaspăt să îngenunchem cu evlavie rugând pe Atotputernicul Creator să-i facă loc în Împărăția Drepților, alături de ceilalți camarazi ai noștri, căzuți pentru Legiune, sau morți în credința legionară.

Domnule General, am fost Duminică ședința de cuib, împărtășind camarazilor trista veste. Ni s-a umplut ochii de lacrimi în timp ce cântam *Imnul Legionarilor Căzuți.*

Am strigat Apelul. Ne-ați răspuns ca și *Ionel Moța, Vasile Marin, Sterie Ciumetti* și ceilalți, dârz și hotărît, *PREZENT!*

Am înțeles atunci că veți fi întotdeauna alături de noi, că *nu ne-ați părăsit*, nu ne veți părăsi, *ați fost născut să fiți legionar*, această înțelegere ne-a mai alinat durerea.

Veți trăi în sufletele noastre, Domnule General, fiindcă ați trăit în mijlocul tinereții noastre verzi chinuită și prigonită.

Veți trăi înconjurat de dragostea Căpitanului și a Legiunii.

Pentru eroi nu există moarte. Ei sunt nemuritori.

Gheorghe Valahu

Parastas de 7 zile

pentru pomenirea Generalului Cantacuzino

Sâmbătă 16 cor., orele 11, s'a oficiat parastasul de 7 zile dela moartea neuitatului General Cantacuzino, în Biserica Sf. Ilie Gorgani din Capitală.

Slujba a fost făcută de Pr. Mihăilescu, parohul Bisericii.

Au asistat: Șeful Legiunii; d. Ion Cantacuzino, fratele defunctului; dr. Ion I. Cantacuzino, nepot; d-na Ioana Falcoianu, cumnată; Prof. Nae Ionescu; Col. Șt. Zăvoianu; ziaristul Ion Foti; avocat Ilie Gârneață; Alexandru Cantacuzino, cdt. legionar; colonel în rezervă Stoenescu C-tin și Cristea Gheorghiu; avocat Radu Budișteanu; Pr. Georgescu Edineți, etc.

După parastasul dela Biserică, asistența a mers la cimitirul Bellu, rugându-se pentru sufletul celui care a fost Generalul Cantacuzino.

PARASTAS PENTRU GENERALUL CANTACUZINO LA COTIUGENII MARI-SOROCA

In ziua de 12 Octombrie 1937, s'a oficiat un parastas legionar pentru odihna sufletului Eroului Neamului *G-l Gh. Cantacuzino Grănicerul* în Biserica Sf. Arhanghel Mihail din comună. Au luat parte: *Protoiereu Leon Stoica, Protoiereu Florea Petre, Diacon F. Filipovici*, toți legionarii din Garnizoana Cotiugenii Mari și un număr de creștini simpatizanți. După terminarea parastasului a vorbit: *Protoiereu Leon Stoica.*

Iorghiada—Legiunea

II.

Trăirea în Iorghiadă *înseamnă înălțarea spre cerul de azur al spiritului.*

Trăirea în Legiune *este scara de oțel românesc ce duce spre cerul de azur.*

Iorghiada *închie epoca de descoperire a sufletului românesc până în adâncimi.* Legiunea *deschide epoca de aplicare a acestui suflet.*

Iorghiada *este binevestitoarea noului veac de faptă românească.* Legiunea *aduce împlinirea; toarnă în forme noui pe cât timpul sufletul și înfăptuirea românească.*

In Iorghiadă *s'a trăit în spirit și adevăr.*

Legiunea *actualizează spiritul și adevărul în forme noui ale vieții.*

Digurile, podurile, drumurile, fântânile, cărțile, crucile și bisericile înălțate în Legiune *desvăluie forța nouă de viață ce se desfășură asupra întregii țări.*

Legiunea *este asceză, voință, faptă, moarte în plină organizare de fer, moarte pe poziție sau victorie.*

Toate pentru Credință, Patrie, Rege. N. Vad

Uneltiri criminale

(Continuare din pag. 1)

cherii jidani. In schimb li se cere acestor partide să apere interesele «democrației», baza expansiunii iudaice.

Pentru ilustrarea celor spuse dăm un exemplu tipic. I. P. S. S. Patriarhul Miron Cristea a arătat, cu cea mai mare obiectivitate și sinceritate, marea primejdie ce amenință Romînia prin nemaipomenita invazie jidovească. O gazetă jidovească din Cernăuți, scrisă în limba germană, a publicat un articol, în care autorul caută să demonstreze că jidanilor le merge rău în România și că toată campania împotriva lor este neîntemeiată. Acest articol e reprodus și comentat în ziarele jidovești din Viena: «Die Wahrheit» «Die neue Welt», «Die Stimme». Declarația I. P. S. S. Patriarhului e, după părerea acestor gazete «un document plin de *ură și răutate* față de jidani». (Die vom Patriarchen Miron Christea veröffentlichte Erklärung ist in ihrem Wortlaut ein von *Hass und Böswilligkeit* gegenüber den Juden erfülltes Dokument). „Carol Peter Petrescu conducătorul partidului radical țărănesc din Romînia", a adresat, se spune în una din acele gazete „vieneze", primului ministru Tătărescu un memoriu, în care condamnă atitudinea antisemită a Capului Bisericii gr. ort. din Romînia etc. etc. Se înțelege că nici d-l Iorga nu e cruțat fiind că «a găsit iarăș drumul acasă» (hat heimgefunden). Mare laudă i se împarte ziarului sionist „Uj Kelet" din Cluj, scris în limba maghiară, «o foaie excelentă din toate punctele de vedere».

Singura nădejde a jidanilor după expunerile ziarului «Die Stimme», partidul țărănist, «organizat pe bază pur democratică de *Maniu* și *Mihalache*. Acest partid a avut o mare izbîndă în alegerile provinciale. «Reacțiunea n'a reușit să-i convingă pe țărani că întreaga lor nenorocire ar veni dela jidani. Ei par a cunoaște „prea bine viața practică pricinile adevărate ale situației lor». Adică: «o „clasă de intelectuali incapabilă(eine unfahige Intelligenz) a sărăcit țara, nu jidanii din cari aproape trei sferturi sint ei înșiși cerșetori».

«Toată lauda merită (se înțelege) atitudinea jidanilor din Romînia în aceste vremuri grele. Mișu *Weissmann* și Dr. *Fildermann* au luat cuvintul pentru apărarea jidanilor la chestionarul amintit al ziarului antisemit.» Cu energie și pe față ei au spus tot ce trebuia spus. Fildermann le-a făcut antisemiților așa zicînd calculul incapacității lor. Țara, cu 60 de locuitori pe chilometru pătrat, are o populație foarte redusă, și e o rușine, că se caută mîntuirea în eliminarea a 800 000 de jidani».

Dar nu ne mișcă prea mult ce scriu și cum scriu acești jidani, deoarece așa scriu și așa vor scrie totdeauna: vor prăda și exploata și, în urmă, vor țipa că ei sunt cei prădați și sărăciți.

Interesant este faptul că ziare jidovești din Viena scriu în acest fel despre Capul Bisericii noastre. Sint sau nu sint jidanii dela noi cetățeni ai Statului nostru? Dacă sint, ce legături au ei cu jidanii din Viena și din alte State, deci cu cetățenii unor State străine și cu ce drept acei cetățeni străini se amestecă în politica noastră internă — cu aprobarea și ajutorul jidanilor cari pretind a fi cetățeni romîni?

Noi ajungem la concluzia că jidanii dela noi *nu sînt cetățeni ai Statului nostru, deoarece legăturile lor cu cetățenii unor State străine sînt mai strânse decît cele cu cetățenii adevărați ai Statului nostru.* Măsurile practice ce ar trebui să urmeze din constatarea acestui fapt sînt lesne de stabilit și un guvern *romîn*, al *Statului romîn*, ar trebui să aplice aceste măsuri în toată întinderea lor. Dar mai întîi să avem un guvern romîn! Și aceasta este cea mai întristătoare constatare: că internaționala jidovească, pînă acuma cel puțin, a fost în stare să zădărnicească o lămurire a acestei probleme și luarea de măsuri împotriva acestor străini cărora li s'a acordat cetățenia, dar cari în realitate nu sînt, nu vreau să fie și nu vor fi niciodată cetățeni romîni.

Au adunat și adună jidanii, acești «cetățeni» ai noștri, sute de milioane pentru a distruge Statul romîn, pentru a organiza războiul civil, războiu între frați de aceluș sînge, de aceeaș lege. Războiu pe viață și moarte, în urma căruia hoardele jidovești să-și întocmească aci o stăpînire singeroasă, sălbatecă și necruțătoare. Cu acești bani trebuesc cumpărați cei mai viteji, cei mai îndrăzneți fii ai neamului romînesc, cari să lovească cu ură, scrîșnind din dinți, în tot ce este mai scump și mai sfînt sufletului romînesc.

Scriitori romîni, savanți romîni, eroi romîni în slujba Iudei, în slujba ucigașilor lui Hristos!

In cuvinte de foc descrie poetul Radu Gyr, în «Porunca Vremii», această tragedie a neamului romînesc. Nu ne desparte doar nici un sfert de veac, decînd pămîntul țării noastre a supt sîngele a opt sute de mii de trupuri tinere, jertfă adusă de neamul romînesc pentru întemeierea Statului nostru național! N'a trecut nici un sfert de veac și iată în tabăra dușmană, în tabăra acelora ce, pe atunci, trădau și vindeau țara, apar foști camarazi ai eroilor noștri pe cîmpul de onoare, pentru a lovi în frații lor, pregătind pieirea neamului, sfîșierea patriei!

Dar, în sfîrșit, țara s'a trezit: ziarele romînești au deschis lupta fățișă împotriva Iudei! Oameni politici romîni cari înainte cu cîțiva ani nu îndrăzneau să pronunțe cuvîntul de jidan, astăzi îi vedem înrolați sub steagul «antisemit»! E un progres mare ce s'a înfăptuit în politica noastră internă și nădăjduim că acești domni nu vor șovăi în lupta care va dura mult și va fi grea peste măsură.

Dar, totuși nădejdea noastră în biruința neamului romînesc, în marea biruință care va desrobi țara noastră de subt călcîiul Iudei, se sprijină pe acțiunea Legiunii. Legionarii, oricare ar fi ocupația lor civilă, vor răzbi prin rîndurile dușmane, vor răsturna toate fronturile democratice și vor împlînta pe meterezele Cetății romînești steagul Arhanghelului Mihail.

Cred jidanii că banul e atotputernic! Ce proști și orbi sînt și cum nu înțeleg semnele timpului! A trecut vremea stăpînirii banului, a materiei. A sosit vremea cînd cei robiți materiei, cînd cei ce cred în atotputernicia banului vor fi înfrînți și goniți în lumea largă de cei ce cred în stăpînirea sufletului și viața de veci.

Traian Brăileanu

(Din rev. „Insemnări sociologice")

CONSFATUIRE LGIONARA LA PITUȘCA-LAPUȘNA

Duminecă, 17 Oct. a. c., în com. *Pitușca* jud. Lăpușna, s'a oficiat un *parastas* pentru pomenirea legionarilor morți.

Au luat parte legionarii din com. *Pitușca, Vorniceni, Tătărăști*, precum și camarazii din C.L.M. Chișinău: *I. Palamarciuc, N. Budăi, P. Maduc și V. Boboc*, veniți pe jos din Chișinău — 45 km.

După slujba religioasă, legionarii au cântat, în curtea bisericii, în mijlocul poporului *Imnul legionarilor căzuți*. Apoi legionarii s'au retras, în curtea cam. *S. Caplun*, unde au stat de vorbă cu sătenii.

Autoritățile: primarul, notarul, și jandarmii, au încercat zădarnic să oprească consfătuirea și cântecele.

In casa cam. *S. Caplun* s'a făcut și tradiționalul praznic, după care în cântece și entuziasm, întâlnirea legionarilor cu sătenii — prieteni și simpati zanți — a luat sfârșit.

Parastas pentru Generalul Cantacuzino—Grănicerul

Baru-Mare, Hunedoara.— Din inițiativa cuibului *„Decemvirii"*, *B.-Mare*, s'a slujit, Marți 12 Octombrie, o pioasă și înălțătoare rugăciune, în biserica gr. catolică din com. *Petros*, pentru odihna sufletului distinsului și viteazului General *Gheorghe Cantacuzino-Grănicerul*. Au luat parte legionarii din comunele: Petros, Baru Mare și Livadia de Câmp. Slujba a fost oficiată de pr. I. Bora.

La cam. Gh. David, a avut loc apoi, o ședință festivă de cuib.

S'a citit din *„Buna Vestire"* toate știrile privitoare la înmormântarea marelui și ilustrului dispărut. S'a cântat: *„Imnul legionarilor căzuți"*.

Coresp.

După nunta dela Moreni

Moreni.—A fost prea frumoasă nunta dela Moreni și s'au bucurat de prea multă simpatie legionarii, ca să nu supere simțul datoriei al autorității însărcinate cu administrația și ordinea comunei.

Succesul nunții a adus ponoase legionarilor din Moreni:

Nici primarul comunei, d. *Const. Popescu* și nici d. *Gh. Răvoianu*, directorul școalei primare, nu lipsesc dela datorie. D-l *Gh. Răvoianu*, în calitate de comandant al premilitarilor, a înțeles să motiveze absența legionarului *Jabiă Ion*, deși aceasta îi prezentase certificat medical de scutire, cu câteva lovituri de manivelă în cap. Frumos exemplu de dascăl, n'avem ce zice!

D-l primar sfătuește pe șeful de post, *Hociung Ion*, să terorizeze pe tinerii legionari, să-i aresteze fără motive, numai ca să-i intimideze. Pentru „criminala vină" de a fi lipit afișe legionare, tinerii Crăciun Gh., Damian Aurel și Scarlat Const., au fost schingiuiți și călcați în picioare de către venerabilul șef de post Hociung Ion.

Parastas pentru Generalul Cantacuzino

Moinești-Bacău.— Duminică 17 Octombrie a. c., s'a oficiat de către Garnizoana Legionară Moinești un parastas în amintirea Eroului General Gheorghe Cantacuzino-Grănicerul.

Parastasul s'a oficiat la biserica Sf. Gheorghe din localitate. Slujba religioasă s'a oficiat de către Preotul Paroh Ștefan Dorneanu. După slujbă Sfinția Sa a ținut o cuvântare arătând meritele celui care a fost General Gh. Cantacuzino-Grănicerul.

A luat parte o asistență numeroasă, după care legionarii au cântat Imnul Legionarilor Căzuți.

INFORMAȚIUNI

◆ *Familia Cantacuzino, viță Șerban Voivod*, **mulțumește călduros tuturor camarazilor și prietenilor care, prin flori, telegrame sau viu grai, au luat parte la marea durere încercată prin pierderea scumpului lor** *General Gheorghe Cantacuzino.*

◆ **Căutăm corespondenți harnici în toate orașele și orășelele din țară.**

Preferăm legionari. Corespondența de probă, cu 2 fotografii pentru legitimație, se va trimite la redacție.

Se va scrie *scurt* și concis — reportagii și informațiuni asupra diferitelor manifestări legionare. —

◆ Legionarii din com. Chiuza și Piatra, plasa Beclean, jud. Someș, sub comanda legionarilor: Preot Pinian și inv. Tatu, au construit un pod de piatră, necesar legăturii de comunicație între cele două comune.

Autoritățile, deși au dat aprobarea pentru ridicarea podului, acum vorsc să-l dărâme. Fără comentariu.

Domnii abonați sunt rugați ca la orice reclamație sau schimbare de adresă să binevoiască a ne trimite *eticheta cu care primesc ziarul*, iar când expediază banii să lipească pe cuponul mandatului poștal *eticheta* abonamentului.

Plătiți abonamentul.

CITIM IN AFIȘIERUL ȘEFULUI LEGIUNII

Se caută un șofeur element bun, fără obligații militare, pentru a întra în familia legionară, conducând damioneta comerțului legionar.

* * *

Se caută o mașină de cusut stofe groase, pentru pardesiuri, etc.

A se adresa la Secretariatul Legiunii.

CORESPONDENȚA REDACȚIEI

✱ *Al. Cobej-Cotiugeni Mari*: Nu putem trimite manifestul partidului cu 12 lei ... exemplare.

✱ *Nica Timescu*—Bogdana ... Lucrarea „... Căpitan" de *Carmen Sylva* este bună, dar nu o putem publica pentru că ocupă prea mult spațiu.

✱ *L. I. Dancu*—Hunedoara. Articolul D-tale: O trupă ... a fost „arestată"— ...

✱ *C. Grăjdănescu*—Studentul ... Cenzurat.

✱ *N. M. Isac*—Hunedoara. Cenzurat.

✱ *Chiril Răspopa*: Poezia „Rugăciune" este bună, însă, nefiind în nota legionară, nu o putem publica.

✱ *Stelian Popescu*—Segarcea: Articolul este scris bine. Nu-l putem, însă, publica, fiind în afară de vederile ziarului. Ne trebuiesc relatăm *FAPTE* — reportagii, informații, etc. — Mai puțin ...

✱ *N. I. Diaconescu*-Argeș. Acceptăm. Trimiteți știri cu privire la activitatea legionară.

✱ *Vasile I. Materna*: Din motive lesne de înțeles, corespondența cu privire la arestarea și schingiuirea legionarilor Gad I. Nicolescu și N. N. Mihalcea, nu apare.

ROMÂNI!

Citiți săptămânal

„LIBERTATEA"

Cea mai răspândită gazetă legionară scrisă pe înțelesul poporului —

— FOAIA FAMILIEI EROULUI IONEL MOȚA —

Redacția: Orăștie-Hunedoara. Administrația: București, Calea Victoriei 63. Abonamentul: 120 lei anual.

Tipografia Uniunii Clericilor Ortodocși din Basarabia—Chișinău, Str. „27 Martie" (Haralambie) 42, Tel. 2,87